

Ο άνθρωπος που δεν υπήρξε ποτέ, έπαιξε άσχημο παιχνίδι στους Γερμανούς του Χίτλερ. Δεν πίστευε στ' αφτιά του ο δικτάτορας, όταν τον ξύπνησαν το πρωί της 10ης Ιουλίου του 1943 για να του αναγγείλουν τα νέα: Οι σύμμαχοι είχαν κάνει απόβαση στη Σικελία, χωρίς ουσιαστικά να συναντήσουν αντίσταση. Το σφάλμα ανήκε ολοκληρωτικά στον ίδιο τον Αδόλφο Χίτλερ, που δεν έβρισκε σε ποιον να ξεσπάσει την ανήμπορη λύσσα του. Η αλήθεια είναι πως οι μυστικές του υπηρεσίες τον είχαν παρασύρει σε μια καλοστημένη παγίδα.

Ξημερώματα Πρωτομαγιάς του 1943, το κύμα είχε ξεβράσει το πτώμα ενός Άγγλου αξιωματικού στις ακτές της Χουέλβα, στην ουδέτερη αλλά γερμανόφιλη Ισπανία. Το αλεξιπτωτο που φορούσε, μαρτυρούσε ότι είχε πέσει από αεροπλάνο. Οι πρεσβείες Γερμανίας και Αγγλίας κινητοποιήθηκαν. Οι Ισπανοί παρέδωσαν στους Άγγλους το πτώμα μαζί με την ταυτότητά του: Λοχαγός Ουίλιαμ Μάρτιν με καθήκοντα ταγματάρχη, αποσπασμένος στο γενικό επιτελείο, γεννημένος στο Κάρντιφ το 1907.

Οι Άγγλοι ζήτησαν να τους δοθούν και τα έγγραφα που κουβαλούσε ο νεκρός. Οι Ισπανοί καθυστερούσαν. Κάποτε, τα έδωσαν. Η αγγλική πρεσβεία έθαψε το πτώμα στη Χουέλβα κι έστειλε τα έγγραφα στο Λονδίνο. Είχαν ζωτική σημασία. Τα έγγραφα στάλθηκαν στο εργαστήριο που αποφάνθηκε: Οι φακέλοι ανοίχτηκαν, τα έγγραφα φωτογραφήθηκαν και ξανατοποθετήθηκαν στους φακέλους που ξανασφραγίστηκαν με επιμέλεια. Οι Άγγλοι πανηγύριζαν.

Και οι Γερμανοί πανηγύριζαν. Οι Ισπανοί τους είχαν δανείσει για λίγες μέρες τους φακέλους. Έμαθαν το περιεχόμενό τους και έστειλαν τα φωτοαντίγραφα στον Χίτλερ. Ανάμεσα στα χαρτιά υπήρχε μια κωδικογραφημένη επιστολή γραμμένη από τον υπαρχηγό του αγγλικού επιτελείου, Άρτσι Ουέι, προς τον στρατηγό Χάρολντ Αλεξάντερ. Οι Γερμανοί έσπασαν τον κώδικα. Η επιστολή μιλούσε για απόβαση στη Σαρδηνία. Και τον καλούσε να κάνει ό,τι έπρεπε, ώστε οι Γερμανοί να νομίσουν πως επίκειται απόβαση στη Σικελία. Ο Χίτλερ έτριβε τα χέρια του μαθαίνοντας τα σχέδια των συμμάχων. Στις 16 Μαΐου, ο στρατάρχης Γκουντέριαν έπαιρνε εντολή να οργανώσει την άμυνα της Σαρδηνίας.

Στις 3 Ιουνίου 1943, η αγγλική αντικατασκοπία πληροφορούσε το επιτελείο ότι γερμανικά στρατεύματα αποσύρονταν από τη Σικελία και ενίσχυαν τις θέσεις στη Σαρδηνία και στα Βαλκάνια. Στις 10 Ιουλίου του 1943, ο Χίτλερ λίγο έλειψε να πάθει συγκοπή, όταν πληροφορήθηκε πως γινόταν απόβαση στην αποδυναμωμένη Σικελία. Οι Άγγλοι τον είχαν παραπλανήσει με την επιχείρηση «Κιμάς»:

Ο λοχαγός Μάρτιν ήταν «ο άνθρωπος που δεν υπήρξε ποτέ». Τον είχε κατασκευάσει η αγγλική αντικατασκοπία χρησιμοποιώντας το πτώμα ενός αγνώστου. Το υποβρύχιο Σέραφ παρέλαβε τον «Μάρτιν» από το Γκρίνλοκ, ξημερώματα 17 Απριλίου, και το έριξε στη θάλασσα, ξημερώματα Πρωτομαγιάς. Από εκεί κι έπειτα, οι Άγγλοι εναπέθεσαν τις ελπίδες τους στις ικανότητες της γερμανικής αντικατασκοπίας να μάθει το περιεχόμενο των φακέλων.

Στις αρχές του Ιουλίου, στη Σικελία υπήρχαν δυο γερμανικές μεραρχίες, η μια με κάποια παλιά άρματα μάχης, και έξι ιταλικές με επικεφαλής τον στρατηγό Αλφρέντο Γκουτζόνι. Παλαιμάχος της Αλβανίας, ο Γκουτζόνι δεν πολυπίστευε πως ήταν δυνατό να αποκρούσει μια συμμαχική απόβαση. Όμως, ο Χίτλερ ήταν βέβαιος πως η Σικελία δεν αποτελούσε στόχο. Στις 10 Ιουλίου του 1943, έμαθε πόσο λάθος έκανε.

Ξημερώματα της μέρας αυτής, έπειτα από ολονύκτιο βομβαρδισμό, οι σύμμαχοι βγήκαν σε ένα ασημαντο χωριό, εκεί που άλλοτε υπήρχε η αρχαία ελληνική αποικία Γέλα. Ως τη νύχτα, οι συμμαχικές δυνάμεις σταθεροποίησαν το προγεφύρωμα, κυριεύσαν μια πόλη κι απόκτησαν ένα λιμάνι. Η γερμανική αντεπίθεση, την επομένη, ανακόπηκε από τα κανόνια των συμμαχικών πλοίων κι ανατράπηκε από τα αεροπλάνα. Ως τις 15 Ιουλίου, ολόκληρη η πεδιάδα είχε καταληφθεί. Στις 20, η συμμαχική επίθεση ξανάρχισε. Στις 22, έπεσε το Παλέρμο. Στις 25, ο Μπενίτο Μουσολίνι αναγκάστηκε να παραιτηθεί. Στις 28, στη θέση του ανέλαβε ο Πέτρος Μπαντόλιο, που διακήρυξε ότι θα συνεχίσει τον πόλεμο, στο πλάι της Γερμανίας.

Η συμμαχική προέλαση συνεχιζόταν ακάθεκτη. Γερμανοί και Ιταλοί συνωθούνταν στα στενά της Μεσσήνης απ' όπου, στις 9 Αυγούστου, άρχισε το πέρασμά τους στην κυρίως Ιταλία. Τα στενά βομβαρδίζονταν τη μέρα αλλά η μετακίνηση γινόταν νύχτα. Ως τις 14 Αυγούστου, οι Άγγλοι κυριεύσαν ολόκληρη την περιοχή νότια της Αίτνας, ενώ οι Αμερικανοί προέλαυναν από τα βόρεια. Στις 15, έπεσε και η Κατάνη. Ως τις 17 Αυγούστου του 1943, στην Ιταλία είχαν περάσει 62.000 Ιταλοί και 40.000 Γερμανοί στρατιώτες. Την ημέρα εκείνη, ο στρατηγός Πάτον μπήκε στη Μεσσήνη. Η μάχη για την κατάληψη της Σικελίας είχε τελειώσει.

(Έθνος, 10.7.1997) (τελευταία επεξεργασία, 6.2.2009)